

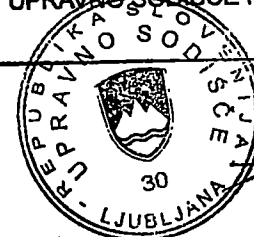
I U 1372/2016-34

REPUBLIKA SLOVENIJA INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC		
Prejeto:	20-12-2018	Sig. znak: 0318
V vednost:	Vredn.:	Priloge:
Številka zadeve:	090-112	2015/83

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

28.11.2018
Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Damjan Gantar kot predsednik ter mag. Jonika Marflak Trontelj in dr. Boštjan Zalar kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Klavdije Škrlec kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: EKONOMSKA FAKULTETA UNIVERZE V LJUBLJANI, Kardeljeva ploščad 17, Ljubljana, ki jo po pooblastilu dekanice prof. dr. Metke Tekavčič zastopa odvetniška družba Pirc Musar, Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22. Ljubljana,

zaradi dovolitve izvršbe v zvezi z dostopom do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper sklep Informacijskega pooblaščenca št. 090-112/2015/60 z dne 13. 9. 2016,

na seji 28. novembra 2018

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Z izpodbijanim sklepom je toženka sklenila, da je 1. točka izreka delne odločbe Informacijskega pooblaščenca št. 090-112/2015/12 z dne 7. 9. 2015, s katero je bilo zavezanki (tožnici) naloženo posredovanje zahtevanih informacij javnega značaja v elektronski obliki novinariki, Delo, d.d. (stranki z interesom v tem postopku), v roku 31 dni od vročitve odločbe, postala izvršljiva 17. 8. 2016, ter da se dovoljuje njena izvršba (1. točka izreka); če zavezanka (tožnica) v roku 8 dni od vročitve tega sklepa ne bo izvršila 1. točke izreka navedene delne odločbe, bo zoper njo kot prisilno sredstvo uporabljena denarna kazen v znesku 500,00 EUR (2. točka izreka). V obrazložitvi navaja, da je prosilka 30. 8. 2016 podala predlog za izvršitev 1. točke izreka navedene delne odločbe z dne 7. 9. 2015. Ugotavlja, da je tožnica zoper to odločbo vložila tožbo v upravnem sporu, ki pa je bila kot prepozna zavržena. Vrhovno sodišče RS je s sklepom I Up 326/2015 z dne 17. 2. 2016 pritožbo zavrnilo. Navedeni sklep Vrhovnega sodišča RS (in posledično navedena delna odločba) je postal pravnomočen 14. 7. 2016. Tožnica je bila dolžna izpolniti obveznost posredovanja zahtevanih informacij javnega značaja v roku 31 dni od vročitve odločbe, kar pomeni, da je 1. točka izreka delne odločbe z dne 7. 9. 2015 postala izvršljiva 17. 8. 2016. V nadaljevanju se sklicuje na določbo četrtega odstavka 27.a člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) in navaja, da tožnica 1. točke izreka delne odločbe z dne 7. 9. 2015 ni izvršila do 30. 8. 2016, iz njenega dopisa z dne 2. 9. 2016 pa izhaja, da prosilki fotokopij avtorskih in podjemnih pogodb (še) ne namerava posredovati. Zato jo je toženka dolžna v skladu s prvim in drugim odstavkom 298. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP) k izpolnitvi obveznosti prisiliti.
2. Tožnica se z odločitvijo ne strinja in v tožbi med drugim navaja, da je način prisilnitve, ki ga je izbrala toženka, nesorazmeren tako glede roka in višine denarne kazni, kot tudi glede same izvršitve delne odločbe v času, ko je končna odločba v isti stvari še predmet sodne presoje in je naslovno sodišče s sodbo v vsebinsko identični zadevi I U 1421/2015-18 z dne 26. 5. 2016 toženki zadevo vrnilo v ponovni postopek iz razlogov kršitve pravil postopka, vendar hkrati tudi z vsebinskimi napotki za odločanje, iz katerih jasno izhaja, da je toženka napačno uporabila materialno pravo. Poudarja, da se zaveda, da je delna odločba z dne 7. 9. 2015 zaradi prepozno vložene tožbe postala pravnomočna in izvršljiva, vendar jo toženka sili k ravnanju, ki bo povzročilo nepopravljivo škodo, in sicer k razkritju dokumentov, za katere sama ve, da se bo kasneje izkazalo, da niso vsi ali v celoti prosto dostopne informacije javnega značaja. V zvezi z ugovorom, ki se nanaša na nesorazmernost načina prisilnitve, pa izpostavlja, da bi bila po delni odločbi z dne 7. 9. 2015 dolžna prosilki posredovati 3.400 avtorskih in podjemnih pogodb, za kar ji je toženka v izpodbijanem sklepu dala zgolj 8 dni časa, čeprav ve, da je treba vsako pogodbo kopirati, anonimizirati in skenirati, kar je po prepričanju tožnice

popolnoma nesorazmerno ter ni uresničljivo v postavljenem roku. V tej luči se tudi zagrožena kazen pokaže kot neprimerna oziroma nesorazmerna. Sodišču predlaga, da tožbi ugodi, izpodbijani sklep odpravi, toženki pa naloži povrnitev njenih stroškov postopka.

3. Toženka v odgovoru na tožbo odgovarja na tožbene navedbe. Posebej izpostavlja, da so predmetne pogodbe, ki jih mora tožnica posredovati prosilki, že zbrane in sistematično zložene po profesorjih, po letih in po vrsti pogodbe, zato zavrača tožbeni ugovor, da je način prisilitev nesorazmeren. Sodišču predlaga zavrnitev tožbe.
4. Tožnica v pripravljalnih vlogah z dne 21. 10. 2016, 17. 11. 2016 in 22. 12. 2016 vztraja pri tožbenih navedbah, ki jih dodatno pojasnjuje, ter dodaja, da bi z izvršitvijo delne odločbe z dne 7. 9. 2015 toženka nedopustno posegla v ustavne pravice posameznikov do varstva osebnih podatkov in izpolnila zakonske znake kaznivega dejanja zlorabe osebnih podatkov (prvi odstavek 143. člena Kazenskega zakonika - KZ-1). Opozarja tudi na sodbe tega sodišča II U 136/2015-16 z dne 24. 8. 2016, II U 201/2015-14 z dne 7. 9. 2016, I U 775/2015-10 z dne 20. 8. 2015 ter I U 1439/2015-15 z dne 10. 11. 2016. Sodišču še predlaga, da delno odločbo z dne 7. 9. 2015 samo po uradni dolžnosti izreče za nično na podlagi drugega odstavka 37. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) v povezavi z 2. točko prvega odstavka 279. člena ZUP.
5. Stranka z interesom v odgovoru na tožbo in na pripravljalno vlogo tožnice navaja, da z razkritjem zahtevanih informacij ne bi prišlo do kršitve človekovih pravic, prav tako izvršitev pravnomočne odločbe ne bo predstavljala storitve kaznivega dejanja zlorabe osebnih podatkov. Sodišču predlaga, da tožbo kot neutemeljeno zavrne. Hkrati zahteva povrnitev njenih stroškov postopka.
6. Tožba ni utemeljena.
7. Med strankama je sporna dovolitev izvršbe 1. točke izreka delne odločbe Informacijskega pooblaščenca št. 090-112/2015/12 z dne 7. 9. 2015, s katero je bilo tožnici naloženo posredovanje zahtevanih informacij javnega značaja v elektronski obliki novinarki (stranki z interesom). Ni pa spora o tem, da je navedena delna odločba z dne 7. 9. 2015 postala pravnomočna 14. 7. 2016 in izvršljiva 17. 8. 2016.
8. V skladu s 27.a členom ZDIJZ se postopek izvršbe izvaja po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če ni s tem zakonom določeno drugače (prvi odstavek te določbe); in sicer se upravna izvršba opravi na predlog prosilca na podlagi izvršljive odločbe in sklepa o dovolitvi izvršbe, zoper katerega ni pritožbe (tretji odstavek te določbe); izvršba pa se opravi s prisilivjo zoper organ ali

poslovni subjekt pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava, ki je dolžan izpolniti obveznost (četrti odstavek te določbe). Prvi odstavek 298. člena ZUP med drugim določa, da če je zavezanec dolžan kaj storiti, pa ravna v nasprotju s to obveznostjo, ali če je predmet izvršbe kakšno zavezančevo dejanje, ki ga ne more namesto njega opraviti nihče drug, prisili organ, ki opravlja izvršbo, zavezanca k izpolnitvi obveznosti z denarno kaznijo. Organ, ki opravlja izvršbo, zagrozi najprej zavezancu, da bo uporabil denarno kazen, če ne bo izpolnil svoje obveznosti v danem roku (drugi odstavek te določbe ZUP).

9. Na podlagi citiranih določb in ob tem, da je prosilka (stranka z interesom) pri toženki 30. 8. 2016 podala predlog za izvršitev 1. točke izreka delne odločbe z dne 7. 9. 2015, ki je nesporno postala izvršljiva 17. 8. 2016, je toženka izdala izpodbijani sklep o dovolitvi izvršbe.
10. V zvezi z ugovorom tožnice o nesorazmernosti načina prisilitve, sodišče ugotavlja, da iz upravnega spisa zadeve izhaja, da je toženka tožnico z dopisom z dne 31. 8. 2016 obvestila, da je delna odločba št. 090-112/2015/12 z dne 7. 9. 2015 postala pravnomočna in izvršljiva ter jo pozvala k posredovanju informacij javnega značaja prosilki najkasneje v roku 3 dni ter jo opozorila, da bo v nasprotnem primeru uvedla postopek o prekršku. Tožnica je toženki odgovorila z dopisom z dne 2. 9. 2016, v katerem navaja, da je Upravno sodišče toženki v ponovni postopek vrnilo vsebinsko identično odločitev glede avtorskih in podjemnih pogodb na Fakulteti za upravo, zato pričakuje, da bo toženka vse napore usmerila v ponovitev postopka in sprejem zakonsko skladne odločitve.
11. Iz povedanega sledi, da je toženka tožnico še pred izdajo izpodbijanega sklepa (to je z dopisom z dne 31. 8. 2016, ki ga je tožnica, kot izhaja iz podatkov spisa, prejela 1. 9. 2016) pozvala k izpolnitvi obveznosti po pravnomočni in izvršljivi delni odločbi z dne 7. 9. 2015. Izpodbijani sklep pa je bil izdan 13. 9. 2016. Ob upoštevanju, kdaj je delna odločba z dne 7. 9. 2015 postala izvršljiva (17. 8. 2016) ter ob tem, da je toženka tožnico 31. 8. 2016, torej pred izdajo izpodbijanega sklepa, pozvala na izvršitev 1. točke izreka te delne odločbe, je tožničin ugovor, da je način prisilitve nesorazmeren, ker ji je toženka za izvršitev dala le 8 dni časa, neutemeljen. Sodišče sicer ugotavlja, da toženka določitve 8 dnevne roka v izpodbijanem sklepu ni obrazložila, kar predstavlja kršitev pravil postopka, ki pa po mnenju sodišča ni bistvena, saj glede na zgoraj pojasnjeno ni mogla vplivati na odločitev v zadevi.
12. Tožbenih ugovorov, ki se nanašajo na pravilnost oziroma zakonitost delne odločbe, ki je predmet dovolitve izvršbe v tej zadevi, pa tožnica v tem postopku, ki se nanaša samo na dovolitev izvršbe, ne more uspešno uveljavljati. Tako sodišče zavrača tožničine ugovore, v katerih se ta sklicuje na več sodb tega sodišča, izdanih v, kot navaja tožnica, vsebinsko enakih zadevah kot je obravnavana,

oziroma ki se nanašajo na objavo osebnih podatkov, ki izvirajo iz avtorskih in podjemnih pogodb, tako kot v obravnavanem primeru. V zvezi s sklicevanjem tožnice na sodbo tega sodišča I U 1439/2015-15 z dne 10. 11. 2016 pa sodišče dodatno pojasnjuje, da je bila v navedeni zadevi izpodbijana odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-120/2015/6 z dne 7. 9. 2015, torej gre prav tako kot v ostalih sodnih odločbah, na katere se sklicuje tožnica, za drugo odločbo toženke in ne za delno odločbo, ki je predmet dovolitve izvršbe v obravnavani zadevi. Pri tem pa ni odveč dodati, da skladno z določbo drugega odstavka 219. člena ZUP delna odločba glede pravnih sredstev in glede izvršbe velja za samostojno odločbo. Glede na to in, ker je predmetna delna odločba z dne 7. 9. 2015 nesporno postala pravnomočna in izvršljiva, so ugovori tožnice v smeri njene nezakonitosti oziroma tožničino sklicevanje na odločitve sodišča v vsebinsko primerljivih zadevah, neupoštevni.

13. V tem primeru pa tudi ni podan ničnostni razlog iz drugega odstavka 37. člena ZUS-1 v zvezi z 2. točko prvega odstavka 279. člena ZUP, kar trdi tožnica. Izvršitev pravnomočne in izvršljive odločbe ne predstavlja storitve kaznivega dejanja zlorabe osebnih podatkov (143. člen KZ-1), kot napačno zatrjuje tožnica, saj je njihova pridobitev v skladu z ZDIJZ, relevantni osebni podatki pa se anonimizirajo.
14. Ker za odločitev niso pomembne niti ostale tožbene navedbe, je sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1. O zadevi je odločilo na nejavni seji, saj predlagana dejstva in dokazi niso pomembni za odločitev (druga alineja drugega odstavka 59. člena ZUS-1).
15. Izrek o stroških postopka temelji na določbi četrtega odstavka 25. člena ZUS-1, po kateri v primeru zavrnitve tožbe, vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

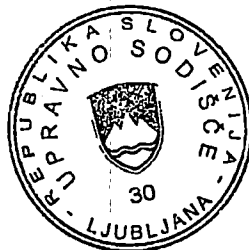
PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 28. november 2018

Predsednik senata:

mag. Damjan Gantar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe